

**TEISINGUMO MINISTERIJOS PATEIKTOS LIETUVOS RESPUBLIKOS POZICIJOS DĖL KLAUSIMŲ, NUMATYTŲ SVARSTYTI
2019 M. BIRŽELIO 6 D. IR 7 D. EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO IR VIDAUS REIKALŲ TARYBOJE, APIBENDRINIMAS**

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
<p>1. Reglamentas dėl reikalavimų perleidimo. Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl teisės, taikytinos nustatant reikalavimų perleidimo pasekmes tretiesiems asmenims - Pažangos ataskaita</p> <p><i>Regulation on the assignments of claims Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the law applicable to the third-party effects of assignments of claims - Progress report</i></p>	<p>Bendras Europos Komisijos parengto pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl teisės, taikytinos nustatant reikalavimų perleidimo pasekmes tretiesiems asmenims (toliau – Pasiūlymas) tikslas – atsižvelgiant į kapitalo rinkų sąjungos kūrimo veiksmų plano tikslus, skatinti Europos Sąjungos tarpvalstybines investicijas ir taip sukurti palankesnes galimybes įmonėms, įskaitant mažas ir vidutines įmones, ir vartotojams gauti finansavimą.</p> <p>Dabartinis teisinis netikrumas ir dėl jo kylanti tarpvalstybinių reikalavimų perleidimų rizika atsiranda dėl to, kad nėra bendrų Europos Sąjungos lygmens kolizinių normų, kurios galėtų būti taikomos nustatant, kuri nacionalinė teisė taikytina nustatant, kam priklauso reikalavimas po to, kai jis buvo perleistas tarpvalstybiniu sandoriu, taip pat apspėsti, kokios valstybės teisė taikoma dėl reikalavimo perleidimo tretiesiems asmenims kylančioms pasekmėms (pvz., kai reikalavimo perleidėjas tampa nemokus, kai reikalavimas perleidžiamas kelis kartus ir t.t., o pasekmės kyla ne reikalavimo perleidėjui ar perėmėjui, o kitiems asmenims, pvz., – perleidėjo ar perėmėjo kreditoriams).</p> <p>Pagrindinė kolizinė norma Komisijos pateiktame Pasiūlyme – reikalavimų perleidimo pasekmės tretiesiems asmenims reglamentuojamos pagal <u>šalies, kurioje yra perleidėjo įprasta gyvenamoji (verslo) vieta, teisę</u>. Vienas pagrindinių šios taisyklės privalumų, kad taikytina teisė yra lengvai nuspėjama, ypač žiūrint iš trečiųjų asmenų pozicijos. <u>Išimtis</u> iš bendros taisyklės - kai perleidžiami į kredito įstaigos sąskaitą įskaityti grynieji pinigai, kai perleidžiami iš finansinės priemonės kylantys reikalavimai – taikoma perleidžiamo reikalavimo teisė.</p> <p>Rumunijos pirmininkavimo metu vyko 4 darbo grupės posėdžiai, kurių metu buvo toliau diskutuojama dėl Pasiūlymo</p>	<p>Pritarti Pirmininkaujančios valstybės parengtai pažangos ataskaitai</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>taikymo apimties (sutarta įtraukti į taikymo sritį sutartinę subrogaciją, tačiau nerandama vieningo sprendimo dėl reikalingų taikymo išimčių), vartojamų terminų apibrėžčių, pereinamųjų Pasiūlymo nuostatų. Tarp valstybių narių vis dar diskutuojama ir dėl pasirinktos pagrindinės kolizinės taisyklės ir jos išimčių, sutarus dėl bendros taisyklės būtų atitinkamai patikslinamos ir išimtytys.</p> <p>Įvertinant tai, kad Pasiūlymo turinys yra kompliktuotas, susijęs su finansinių paslaugų teisės aspektais (pakeitimo vertybiniais popieriais (angl. <i>securitisation</i>), finansinėmis priemonėmis (angl. <i>securities</i>)) ir dėl to reikalauja ypatingai giluminės teisinės - finansinės analizės ir taikymo pavyzdžių, ši diskusija bus plėtojama tolimesniuose darbo grupės posėdžiuose.</p>	
<p>2. Teismo bendradarbiavimo skaitmeninimas:</p> <p>a) Reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl dokumentų įteikimo;</p> <p>b) Reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl įrodymų rinkimo</p> <p>- Politiniai debatai</p> <p><i>Digitalisation of judicial cooperation.</i></p> <p>a) <i>Regulation amending Regulation (EC) No 1393/2007 on the Service of Documents</i></p>	<p>2018 m. gegužės 31 d. Komisija pateikė du pasiūlymus dėl Dokumentų įteikimo Reglamento ir Įrodymų rinkimo Reglamento pakeitimų. Abu pasiūlymai aiškiai indikuoja skaitmenizavimo ir modernių technologijų naudojimo poreikį.</p> <p>Tinkamas dokumentų įteikimas yra svarbus siekiant realizuoti asmens teisę kreiptis į teismą bei užtikrinti sąžiningą teisminį procesą.</p> <p>Pasiūlyme dėl <u>Dokumentų įteikimo Reglamento</u> pakeitimų iš esmės keliami du tikslai: 1) susižinojimas tarp kompetentingų institucijų tik elektroninėmis ryšio priemonėmis; 2) elektroninio ir tiesioginio dokumentų įteikimo palengvinimas. Tai paspartintų tarpvalstybinį teisminį procesą civilinėse bylose. Komisijos siūlomas metodas užtikrintų saugų ryši elektroninėmis priemonėmis ir saugų dokumentų perdavimą tarp decentralizuotos IT sistemos vartotojų.</p> <p>Pasiūlyme dėl <u>Įrodymų rinkimo Reglamento</u> pakeitimų keliami šie tikslai: 1) spartesnis ir efektyvesnis įrodymų rinkimas tarpvalstybinėse bylose naudojantis skaitmeninių priemonių privalumais; 2) vaizdo konferencijos naudojimas kuo didesne apimtimi, 3) teisinių kliūčių skaitmenizuočių įrodymų priėmimui pašalinimas.</p>	<p>Atsižvelgdama į subsidarumo principą ir valstybių narių investicijas į nacionalines IT sistemas, Lietuva pasisako už tai, kad teismo bendradarbiavimo skaitmenizavimas dokumentų įteikimo / įrodymų rinkimo srityse būtų grindžiamas saugia decentralizuota IT sistema.</p> <p>Lietuva <u>palaiko privalomą decentralizuotos IT sistemos įdiegimą bei taikymą</u>, tačiau labai svarbu, kad būtų užtikrintas pakankamas pereinamasis laikotarpis. Lietuva turi nacionalinę IT sistemą, todėl referencinės sistemos klausimas Lietuvai nėra aktualus, tačiau <u>palaiko pasiūlymą dėl referencinės sistemos</u>, kadangi tai galėtų padėti valstybėms narėms, kurios neturi nacionalinių IT sistemų.</p> <p>Kitos ryšio priemonės turėtų būti leistinos tik atskirai reglamentuose numatytais atvejais, kuomet dokumentai negali būti įteikiami ar įrodymai negali būti renkami naudojantis decentralizuota IT sistema, ir išimtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, sutrikus decentralizuotos IT sistemos veiklai arba, pavyzdžiui, įrodymų rinkimo atveju – kai įrodymas negali būti perduodamas elektroniniu būdu, nes reikia perduoti konkretų fizinį daiktą arba būtinai dokumento originalą (tarkim asmens parašo ekspertizei atlikti).</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
<p>b) <i>Regulation amending Council Regulation (EC) No 1206/2001 on the Taking of Evidence</i> - <i>Policy debate</i></p>	<p><u>Bendra taisykle siūloma nustatyti, kad susižinojimas ir keitimasis dokumentais vyktų per decentralizuotą IT sistemą.</u> Inicijatyva siekiama užtikrinti teisinį tikrumą ir išvengti proceso vilkinimo bei nepagrįstų išlaidų bylos šalims, taip pat administracinėms/teisminėms institucijoms. Tikima, kad siūlomos įrodymų rinkimo modernizavimo priemonės taip pat pasitarnautų bylos šalių procesinių teisių efektyviam užtikrinimui.</p> <p>Abiejų pasiūlymų bendras tikslas – teismo bendradarbiavimo modernizavimas, o ypač skaitmenizavimas ir modernių IT technologijų naudojimas, kartu užtikrinant ryšio saugumą. Šiuo tikslu yra siūloma privaloma elektroninė decentralizuota IT sistema. Siūlymas galėtų būti realizuotas naudojant jau egzistuojantį instrumentą - e-CODEX.</p> <p>Komisija siūlo, kad decentralizuotos IT sistemos naudojimas abiejų Pasiūlymų kontekste būtų <u>privalomas</u>. Manytina, kad e-CODEX būtų tinkamiausia ryšio palaikymo techninė infrastruktūra.</p> <p><u>Valstybių narių pozicijos dėl decentralizuotos IT sistemos privalomumo išsiskiria.</u> Labiau sutariama dėl to, kad tai iš tiesų turėtų būti decentralizuota IT sistema (<i>versus</i> – centralizuota). Dėl to, ar turėtų būti naudojama jau egzistuojanti ryšio palaikymo techninė infrastruktūra (e-CODEX), ar turėtų būti kuriama nauja – valstybių narių pozicijos taip pat išsiskiria.</p> <p>Pirmininkaujanti valstybė narė kviečia TVR ministrus surengti politines diskusijas šiais klausimais:</p> <p>1. Ar teismo bendradarbiavimo skaitmenizavimas dokumentų įteikimo / įrodymų rinkimo srityse turėtų būti grindžiamas saugia decentralizuota IT sistema, apimančia sujungtas nacionalines IT sistemas?</p> <p>2. Ar tokios sistemos įdiegimas bei naudojimas turėtų būti privalomas valstybėms narėms, kartu taikant ilgesnį pereinamąjį laikotarpį ir priklausomai nuo referencinės įgyvendinimo (back –end) sistemos, kurią užtikrintų</p>	<p>Lietuva pritaria e-CODEX, kaip jau taikomo ir pasiteisinusio techninio sprendimo, naudojimui.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>Komisija, prieinamumo. Jeigu tokios sistemos naudojimas privalomas, kokia apimtimi ir kokiomis aplinkybėmis turėtų būti leistinos kitos ryšio priemonės?</p> <p>3. Ar decentralizuotos IT sistemos atveju turėtų būti naudojamas e-CODEX, kaip ryšio palaikymo techninė infrastruktūra?</p>	
<p>3. ES materialinės baudžiamosios teisės ateitis</p> <p>- Politiniai debatai</p> <p><i>The future of EU substantive criminal law</i></p> <p><i>- Policy debate</i></p>	<p>Diskusijai pateiktame dokumente siūloma aptarti ir nubrėžti ateities gaires ES materialinės baudžiamosios teisės politikai. Pabrėžiama, kad nuo 1993 metų Europos Sąjunga labai išplėtojo teisėkūrą materialinės baudžiamosios teisės srityje. Laikoma, kad minimalių bendrų nuostatų materialinės baudžiamosios teisės srityje nustatymas padėjo efektyviau taikyti savitarpio pripažinimo principu grindžiamus instrumentus, bei sudarė sąlygas minimalių sankcijų ir nusikaltimų apibrėžimų harmonizavimui. Todėl manoma, kad dabar yra geras momentas pradėti diskusijas apie Europos Sąjungos materialinės baudžiamosios teisės ateitį.</p> <p><u>Sritys, kuriose būtų galima svarstyti teisinio reguliavimo plėtrą.</u> Galėtų būti svarstoma apie direktyvas, nustatančias būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžimo tokiose srityse kaip: žvejyba, žemės ūkis, muitinė, kelių transportas, asmens duomenų apsauga, įvairios vidaus rinkos sritys pvz. intelektinės nuosavybės teisių apsauga, kultūros vertybių apsauga, pavojingos ar maisto prekės, prekyba žmogaus organais.</p> <p><u>Materialinės baudžiamosios teisės instrumentai, kuriuos būtų galima svarstyti koreguoti, harmonizuojant sankcijas.</u> Pripažįstama, kad harmonizuojant baudžiamąsias sankcijas, turi būti atsižvelgiama į valstybių narių nacionalines tradicijas, kurios ganėtinai skiriasi. Be to, reikia siekti kiek įmanoma išlaikyti nacionalinių sistemų vidinį suderinamumą, tuo pačiu metu stengiantis pasiekti „bendrą vardiklį“. Iki šiol sankcijų harmonizavimas apsiribojo pareigos valstybėms narėms nustatymu nacionalinė teisėje numatyti efektyvias, proporcingas</p>	<p>Lietuvos pozicijos pagrindiniai aspektai dėl Pirmininkaujančios valstybės parengtam pranešimo projekto:</p> <p>1. Siūlytina pritarti dokumento III dalies 1 p. <u>išdėstyti</u> nuostatai, kad <u>Sąjungos įstatymų leidejas turėtų ir toliau atsargiai naudotis kompetencija</u> priimant baudžiamosios teisės instrumentus, kuriuose būtų pateikiami nusikaltimų apibrėžimai ir nustatomos sankcijos, atsižvelgdamas bei išskirtinį dėmesį skiriant <i>ultima ratio</i> ir proporcingumo principų reikalavimams.</p> <p>2. Pritartina dokumento III dalies 2 ir 3 punktuose išdėstytiems <u>nuostatams, vadovaujantis kuriomis pabrėžiamas jau galiojančių ES teisės aktų įgyvendinimo veiksmingumas ir kokybė</u>, ir šiuo tikslu turėtų būti dedama daugiau pastangų tobulinant valstybių narių bendradarbiavimo priemonės tiek teismo bendradarbiavimo, tiek keitimosi geriausios praktikos pavyzdžiais srityse. Kartu pritartina požiūriui, kad šiuo metu tolesnis <u>ES teisės aktų (Pagrindų sprendimų) pritaikymas prie Lisabonos sutarties yra nebūtinai</u>.</p> <p>3. Pritartina dokumento III dalies 4 punkte išdėstyti nuostatai, kad šiame etape ES lygiu nereikia sąvokų „sunkus nusikaltimas“ ar „mažareikšmė byla“ apibrėžimų, tokiu būdu paliekant valstybėms narėms didesnį lankstumą, tinkamai priderinant šias koncepcijas prie valstybių narių nacionalinės teisės pagrindinių principų. Kartu atkreiptinas dėmesys, kad Europos Komisija, vertindama kaip valstybės narės perkelia ar įgyvendina tam tikrus ES teisės aktus materialinės baudžiamosios teisės srityje, kuriuose yra naudojamos šios ES lygiu neapibrėžtos koncepcijos, turėtų tinkamai atsižvelgti į valstybių narių turimą lankstumą šioje srityje.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>ir atgrasančias sankcijas ir pareigos numatyti minimalaus lygio sankcijas fiziniams asmenis, tačiau nėra aišku koks tokio harmonizavimo efektyvumas.</p> <p><u>Bendro supratimo apie sąvokas, kurios dažnai naudojamos, vystymas.</u> Įvairiuose materialinės baudžiamosios teisės instrumentuose naudojamos nuorodos į tam tikras sąvokas, pvz., sunkus nusikaltimas (serious crime) arba mažareikšmės bylos (atvejai) (minor cases). Kadangi šios sąvokos galimai gali būti skirtingai suprantamos skirtingose valstybėse narėse, keltinas klausimas, ar nebūtų naudinga sutarti dėl bendro tokių sąvokų supratimo.</p> <p>Pirmininkaujančios valstybės išvados:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ES įstatymų leidėjas turėtų, remdamasis SESV 83 str. 1 d., atsargiai testuoti vykdyti savo kompetenciją nustatant minimalias taisykles dėl nusikaltimų apibrėžimų ir baudžiamųjų sankcijų atsižvelgdamas į <i>ultima ratio</i>, proporcingumo ir subsidiarumo principus. - Šiame etape, dėmesys turėtų būti skiriamas egzistuojančios ES teisės efektyviam ir kokybiškam įgyvendinimui. Kai kurios VN mano, kad reikėtų stiprinti teisinio bendradarbiavimo instrumentus ir pasikeitimą gerąja praktika. - Kol kas tolesnis egzistuojančių instrumentų „lisbonizavimas“ nereikalingas. - Kol kas nėra poreikio bendram, kai kurių sąvokų (tokių kaip sunkus nusikaltimas ar mažareikšmės bylos), apibrėžimui/supratimui. Kelios valstybės narės nurodė, kad būtina išlaikyti lankstumą dėl šių sąvokų taikymo. Šios valstybės narės mano, kad iki šiol egzistavęs požiūris, kad sunkūs nusikaltimai apibrėžiami naudojantis skirtingais kriterijais skirtinguose instrumentuose, turėtų ir toliau išlikti. - Reikėtų atlikti nuodugnią ir išsamią analizę dėl poreikio ir tinkamumo nustatyti minimalias taisykles dėl nusikaltimų apibrėžimų ir sankcijų specifinėse srityse. Toliau nurodytos 	<p>4. Dėl dokumento III dalyje 5 punkte išdėstytų specifinių sričių, kuriose galėtų būti imamosi tolimesnių veiksmų siekiant baudžiamosios teisės harmonizavimo, palaikytinas požiūris, kad sritys, nurodytos 5 punkto b) (Neteisėta prekyba kultūros vertybėmis), e) (Prekyba žmogaus organais), f) (Manipuliavimas rinkimų srityje), g) (Tapatybės vagystė) papunkčiuose galėtų būti toliau svarstomos ES lygmeniu, siekiant VN materialinės baudžiamosios teisės priemonių didesnio harmonizavimo.</p> <p>4.1. Dėl a) papunkčio (Nusikaltimai aplinkai, įskaitant jūrų aplinką, dirvožemį ir oro taršą), manytina, kad jau dabar egzistuojantis harmonizavimas yra pakankamas (t. y. priimtos Direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę bei Direktyva 2009/123/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo), veiksmingai apsaugant aplinką (ir jos atskirus elementus – orą, jūrą ir pan.) nuo galimo teršimo, todėl tolesnis šios srities harmonizavimas atrodytų perteklinis. Kartu pažymėtina, kad: c) papunkčiui (Vaistų padirbinėjimas, klastojimas ir neteisėtas eksportas) trūksta pagrįstumo, kadangi lieka neaišku, kodėl baudžiamosios teisės priemonių harmonizavimo kontekste išskiriami būtent medicininiai produktai ir, kodėl tik šioje srityje reikia vadovautis subsidiarumo principo reikalavimais, t. y. būtent šioje srityje valstybės narės negali savo pastangomis tinkami veiksmingai užkirsti kelią tokiems atvejams, o, pvz., maisto produktų ar pan. klastojimo srityse tokio harmonizavimo lygmens subsidiarumo ir proporcingumo principai jau nebereikalauja; dėl d) papunkčio (Ne apkaltinamuoju nuosprendžiu pagrįstas konfiskavimas) – keltinos pagrįstos abejonės, ar šiai sričiai harmonizuoti yra pakankamas teisinis pagrindas (manytina, kad ši sritis nepatenka SESV 83 straipsnio 1 ar 2 dalies taikymo sritį); dėl h) papunkčio (Padėjimo neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi prevencija, siekiant kovoti su nelegalia imigracija) manytina, kad šioje srityje taip pat jau yra pakankamas baudžiamosios teisės harmonizavimo laipsnis (t. y. priimti</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>sritys galėtų būti svarstomos: aplinkosauginiai nusikaltimai, įskaitant jūrinės, dirvožemio ar oro taršos pažeidimus; prekyba kultūros objektais; medicininių produktų padirbinėjimas, falsifikavimas ir nelegalus eksportas; ne-nuosprendžiu grindžiamas konfiskavimas; prekyba žmogaus organais; rinkimų manipuliavimas; tapatybės vagystė; padėjimas nelegaliam sienos kirtimui, tranzitui ar gyvenimui, su tikslu kovoti su nelegalia migracija; nusikaltimai susiję su dirbtiniu intelektu.</p> <p>- Tais atvejais, kai yra rimtas poreikis ir priežastys, kurios būtų pagrįstos įrodymais, imtis teisėkūros veiksmų kitose srityse, nei paminėtos, ar bet kurioje kitoje srityje, pirmiausia turi būti apsvaistyta galimybė naudoti SESV 83 str. 2 d. kaip teisinį pagrindą, vietoj to, kad svarstyti išplėsti SESV 83 str. 1 d. 1 p. apimtį.</p> <p>- Tais atvejais, kai ES numato teisėkūrą srityse, kuriose jau yra tarptautinės teisės instrumentas, pvz., Europos Tarybos konvencija, reikalingas gilesnis ir glaudesnis dialogas su atitinkamomis tarptautinėmis institucijomis, siekiant užtikrinti kuriamo ES instrumento pridėtinę vertę ir papildomumą, keistis informacija apie gerąsias praktikas ir apie kliūtis ratifikavimui.</p> <p>- Tam, kad užtikrinti aukštą teisėkūros kokybę, būtina suteikti pakankamai laiko diskusijoms techniniame/ekspertiniame lygmenyje, bei konsultacijoms nacionaliniame lygyje.</p> <p>- Valstybėms narėms turi būti suteikiama pakankamai laiko naujo ES instrumento įgyvendinimui, kuris, kaip taisyklė, turėtų būti ne mažiau kaip 24 mėnesiai. Turėtų ir toliau būti naudojamos „direktyvos“ kaip tinkamiausias instrumentas, leidžiantis VN lankstumą įgyvendinant nacionalinėje teisėje.</p>	<p>Direktyva 2002/90/EB, apibrėžiančios padėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi ir Tarybos pamatinis sprendimas 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi) ir tolesnis šios sritys harmonizavimas būtų netikslinis ir perteklinis.</p> <p>5. Pritartina dokumento III dalies 7 punkto <u>nuostatai, kad tais atvejais, kai ES lygiu yra harmonizuojama baudžiamosios teisės priemonės, srityje, kurioje jau egzistuoja tarptautinės teisės instrumentas (pvz. 5 punkto b) ir e) papunkčiuose nurodytais atvejais jau egzistuoja atitinkamos Europos Tarybos konvencijos), reikalingas didesnis konstruktyvus dialogas su atitinkama tarptautine organizacija, siekiant apsikeisti gerąja praktika ir nustatyti kokio atitinkamo tarptautinio instrumento neratifikavimo kliūtys. Bet kuriuo atveju harmonizavimas tose srityse, kuriose jau egzistuoja atitinkami tarptautinės teisės instrumentai, turi turėti aiškią pridėtinę vertę ir neturi netapti tiesiog tarptautinės teisės instrumento perrašinėjimu.</u></p> <p>6. Pritartina dokumento III dalies 9 punkte išdėstytoms <u>nuostatoms, vadovaujantis kuriomis, VN turėtų būti suteikta pakankamai laiko priimtoms direktyvoms įgyvendinti ir šis laikotarpis iš esmės turėtų būti ne trumpesnis kaip 24 mėnesiai.</u> Kartu pritartina ir dokumento III dalies 8 punkte išdėstytam požiūriui, kad, siekiant užtikrinti aukštą ES teisės aktų kokybę, teisėkūros procesų metu turėtų būti skirta pakankamai laiko konsultacijoms nacionaliniu lygmeniu surengti.</p>
<p>4. Tolesni veiksmai tarpusavio pripažinimo baudžiamosiose bylose srityje - Politiniai debatai</p>	<p>Siekiant efektyvesnio teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose Pirmininkaujanti valstybė narė parengė pranešimą, kuriame apžvelgiama dabartinė teisinė bazė šioje srityje ir keliama klausimai dėl esamų trūkumų ar spragų, bei naujo teismo reglamentavimo poreikio ar priemonių, kurios</p>	<p>Pasisakome už tai, kad toliau būtų tęsiami veiksmai padėsiantys skatinti vieningos Europos teisinės kultūros formavimą, užtikrinant ES valstybių narių teisėjų ir prokurorų veiksmingą bendradarbiavimą, grindžiamą abipusiu pasitikėjimu, pagarba ir bendru požiūriu. Būtina siekti, kad visi ES instrumentai</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
<p><i>The way forward in the field of mutual recognition in criminal matters</i> - Policy debate</p>	<p>galėtų patobulinti teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ateityje.</p> <p>Šiuo metu yra sukurta plati teisinė bazė paremta tarpusavio pripažinimo principo taikymu. Dauguma teisės aktų, tokių kaip Tarybos Pamatiniai sprendimai dėl Europos arešto orderio, dėl bausmių vykdymo perdavimo, piniginių sankcijų vykdymo, Direktyva dėl Europos tyrimo orderio ir kitų, sėkmingai ir gana plačiai taikomi praktikoje. Tačiau kai kurie teisės aktai šioje srityje yra naudojami rečiau ir yra ne tokie efektyvūs.</p> <p>Pranešimo tikslas įvertinti dabartinę Europos Sąjungoje egzistuojantį teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose teisinio reglamentavimo sistemą, siekiant nustatyti, kas buvo pasiekta, įvertinti, ar yra kokių nors reglamentavimo trūkumų ar spragų, ir išanalizuoti kaip tokios spragos ir trūkumai galėtų būti šalinami.</p> <p>Pirmininkaujanti valstybė siekia visapusiško požiūrio ir koncentruojasi į keturis esminius diskusijų elementus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. iššūkiai susiję su <u>Aranyosi</u> sprendime išdėstyto principų taikymu ar atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindų taikymu savitarpio pripažinimo instrumentuose; 2. mokymai ir rekomendacijos dėl savitarpio pripažinimo instrumentų; 3. egzistuojančių savitarpio pripažinimo instrumentų taikymo spragų identifikavimas ir galimi sprendimai šias spragas šalinant; 4. institucinio tinklo, kuris įgalina efektyvų teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose funkcionavimą ES lygyje, stiprinimas ir visapusiškas pasinaudojimas šiuo tinklu. <p>Dėl 1 elemento pagrindinis diskusijų klausimas yra susijęs su suėmimo vietų sąlygomis Europos arešto orderio kontekste ir esmine problema - <u>Aranyosi</u> sprendimo praktiniu taikymu. Šio sprendimo taikymas taip pat gali būti išplėstas ir Pamatinio sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmių (nuteistųjų perdavimo) praktiniam taikymui.</p>	<p><u>grindžiami tarpusavio pripažinimo principu būtų taikomi efektyviai.</u></p> <p>Manome, kad kalbant apie tarpusavio pasitikėjimo stiprinimą, pirmiausia būtina, kad visi tarpusavio pripažinimo principu grindžiami instrumentai būtų laiku ir tinkamai įgyvendinti bei efektyviai taikomi praktikoje, ypač Europos arešto orderis.</p> <p><u>Pritartina išdėstyti pirmininkaujančios valstybės požiūriui dėl 2-ojo elemento</u>, kiek tai susiję su mokymais dėl savitarpio pripažinimo instrumentų taikymo ir jų reikalingumo. Pažymėtina, kad rengti mokymus teisėjams nacionaliniu lygmeniu, priklausomai nuo jų apimtys, formato ir pobūdžio, būtų reikalingas atitinkamas pasirengimas (žmogiškųjų ir finansinių išteklių prasme).</p> <p>Pritariame ir palaikome Pirmininkaujančios valstybės narės siūlymą dėl dokumente minimos teisėkūros iniciatyvos, t.y., kad Europos Sąjungoje būtų reikalingas teisės aktas reglamentuojantis baudžiamojo proceso perdavimo klausimus. Juolab, kad ši iniciatyva parengti tokį teisės aktą buvo išreikšta dar 2009 m. Praktikoje pastebima taip pat teisinio reglamentavimo spraga tais atvejais, kuomet yra atsisakoma vykdyti Europos arešto orderį, išduotą dėl paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo. Siekiant išspręsti šią problemą Lietuva teigiamai vertintų Tarybos pamatinio sprendimo 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje perdavimo peržiūros galimybę, kad tokios bausmės vykdymo perdavimą būtų galima vykdyti remiantis šio teisės akto pagrindais.</p> <p>Pritariame nuomonei, kad šiame etape nėra poreikio priimti naujus teisės aktus dėl procesinių taisyklių, tačiau galėtume pritarti tolesnei diskusijai šiais klausimais.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESME	LIETUVOS POZICIJA
	<p>ES Teisingumo Teismas jau yra pateikęs keletą sprendimų susijusių su kalėjimų sąlygomis (C-220/18 PPU), tačiau yra laukiama sprendimų ir kitoje byloje (C-128/18 Dorobanțu). Šie sprendimai pateikia paaiškinimus, į kokius kriterijus reikia atsižvelgti vykdančiajai institucijai, sprendžiant dėl Europos arešto vykdymo. Pagal teisingą <i>Aranyosi</i> sprendimo taikymą, suėmimo sąlygos negali tapti pagrindu atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio, tačiau gali būti pagrindas atidėti orderio vykdymą.</p> <p>Nors ir pripažįstama, kad dalis valstybių ėmėsi atitinkamų priemonių gerinti suėmimo ir kalinimo sąlygas (pvz. mažinant perpildymą) akivaizdu, kad šios problemos sprendimas yra kompleksinis, reikalaujantis didelių išteklių ir laiko. Todėl šiame etape svarstytinos kitokios priemonės:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reikia aiškiai suvokti problemos mastą o tam reikia surinkti atitinkamą statistiką, kiek buvo atsisakymų/atidėjimų vykdyti Europos arešto orderį dėl suėmimo/kalėjimų sąlygų; - reikia daugiau informacijos iš valstybių narių ekspertų apie kriterijų, nurodytą ES Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, tikrąjį taikymą; - reikėtų bendros darbinės metodologijos/bendrų gairių, kaip kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti praktikoje taikant dviejų žingsnių požiūrį, numatytą <i>Aranyosi</i> sprendime ypač prašant papildomos informacijos apie kalinimo sąlygas. <p>Dėl <u>2 elemento</u> yra aptartini du aspektai - mokymai rengiami ES lygmeniu ir mokymai rengiami nacionaliniu lygmeniu. Pirmiausia svarbu užtikrinti, kad praktikai, kuriems tenka taikyti savitarpio pripažinimo instrumentus, žinotų apie įvairių mokymo kursų egzistavimą ir žinotų kur ieškoti informacijos apie rengiamus mokymus. Todėl tikėtina, kad steigiamą Europos mokymo platforma (Europos teisingumo portalo dalis) padės išspręsti informacijos apie rengiamus mokymus, trūkumą.</p>	<p>Sveikiname požiūrį, kad EJT plenarinių posėdžių išvados turėtų būti platinamos kaip įmanoma platesniam praktikų ratui ir tai yra valstybių narių pareiga, tačiau pažymėtume, kad siekiant didesnės prieigos prie tokių išvadų, jos turėtų būti rengiamos ir kitomis ES valstybių narių kalbomis.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>Nors pagrindinė mokymų tikslinė grupė yra teisėjai ir prokurorai, tačiau nemažiau svarbu, kad tinkami mokymai būtų rengiami ir teismo personalui bei probacijos bei pataisos reikalų sistemos pareigūnams, ypač kiek tai susiję su Pamatinio sprendimo dėl probacijos priemonių (2008/947) ir dėl Pamatinio sprendimo dėl nuteistųjų asmenų perdavimo (2008/909) taikymu.</p> <p>Dėl <u>3 elemento</u> dokumente buvo bandoma atsakyti į klausimą, kodėl kai kurie ES instrumentai taikomi retai (dėl probacijos - 2008/947 ir dėl priežiūros 2008/828), bei ar yra poreikis papildomai teisėkūrai procedūrinių teisių baudžiamajame procese srityje ir baudžiamojo proceso perdavimo srityje.</p> <p>Dėl reto kai kurių dokumentų taikymo, tikėtina, kad atsakymai bus rasti 9-ojo savitarpio vertinimo metu.</p> <p>Dėl galimų teisėkūros pasiūlymų teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, dauguma valstybių narių mano, kad dabar sukurta ir egzistuojanti ES teisės instrumentų šioje srityje sistema yra pakankamai išsami ir apima platų aspektų ratą. Todėl ateityje būtina stiprinti jų taikymą ir gerinti praktikų žinias apie instrumentus per nuolatinis mokymus ir žinomumo didinimą.</p> <p>Dėl teisės akto dėl baudžiamojo proceso perdavimo, Pirmininkaujančios valstybės manymu, šis klausimas galėtų būti pradėtas svarstyti iš naujo, vidutinės trukmės laiko perspektyvoje.</p> <p>Dėl <u>4 elemento</u> – valstybių narių praktikai pripažįsta, kad Eurojust ir Europos teismas (toliau – EJN) yra pagrindinės institucijos, skatinančios teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, o EJN administruojamas internetinis puslapis yra labai naudingas ir patogus naudoti praktikams. Todėl siūloma, kad Eurojust ir EJN ir toliau tęstų savo veiklą identifikuojant geriausios praktikos pavyzdžius taikant savitarpio pripažinimo instrumentus.</p>	

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>Dėl Eurojust - ateityje turėtų būti užtikrinta, kad Eurojust turėtų prieigą prie egzistuojančių ar ateityje kuriamų platformų, tokių kaip saugi platforma dėl prieigos prie elektroninių įrodymų. Taip pat turi būti užtikrintas institucijos tinkamas finansavimas.</p> <p>Dėl EJT - Tarybos sekretoriato platinamos EJT plenarinių posėdžių išvados yra labai naudingos. Valstybės narės turi užtikrinti, kad šios išvados būtų toliau skleidžiamos kiek įmanoma platesniam praktikų ratui. Taip pat būtina užtikrinti tinkamą EJT finansavimą;</p> <p>Dėl COPEN darbo grupės - šioje grupėje reikėtų nuolat diskutuoti kokių mastu praktikoje taikomi savitarpio pripažinimo instrumentai. Taip pat į COPEN posėdžius kviesti Eurojust ir EJT atstovus, o kai būtina ir kitų tinklų atstovus, identifikuoti naujus iššūkius ir gerąją praktiką, diskutuoti potencialiais klausimais, kylančiais iš naujų ES Teisingumo Teismo sprendimų, įtraukti į darbotvarkę specifinius, praktinius klausimus dėl savitarpio pripažinimo instrumentų ir bandyti rasti į juos atsakymus.</p> <p>Dėl Komisijos – valstybių narių nuomone, Europos Komisijos rengiami ekspertų susitikimai dėl savitarpio pripažinimo instrumentų taikymo turėtų tęstis ir vykti tiek įgyvendinant konkretų instrumentą, tiek jau po įgyvendinimo, aptariant praktinį taikymą.</p>	
<p>5. Išvados dėl Eurojusto ir Tarybos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje sukurtų tinklų sinergijų - Priėmimas</p> <p><i>Conclusions on the synergies between</i></p>	<p>Eurojustas ir keturi tinklai (Europos teisminis tinklas, Genocido tinklas, Jungtinių tyrimo grupių tinklas ir Europos teisminis kibernetinis tinklas), įsteigti Tarybos vaidina ypatingą vaidmenį bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. Bendradarbiavimas tarp Eurojusto ir tinklų labai pažengė per pastaruosius metus, tačiau vis dar lieka erdvės tolesniems tobulinimams. Dėl to Pirmininkaujanti valstybė narė pakvietė Eurojustą ir tinklus dėl to parengti bendrą dokumentą. <u>Tarybos išvados siekia patvirtinti šį bendrą dokumentą ir paskatinti Eurojustą ir tinklus toliau vystyti bendradarbiavimą,</u></p>	<p>Patvirtinti Tarybos išvadas ir neprieštarauti jų (kartu su jungtiniu dokumentu) paskelbimui Oficialiame žurnale.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESME	LIETUVOS POZICIJA
<p><i>Eurojust and the networks established by the Council in the area of judicial cooperation in criminal matters</i> - Adoption</p>	<p><u>koordinavimą ir sinergiją pagal pasiūlytas galimybes dokumente.</u></p> <p>Tarybos išvadose minima ir Eurojusto ir tinklų finansinė situacija ir sekretoriato Europos teisminiam kibernetiniam tinklui sukūrimo galimybė.</p> <p>Taryba kviečiama patvirtinti Tarybos išvadas ir paskelbti jas Oficialiame žurnale kartu su jungtiniu Eurojusto ir tinklų dokumentu.</p>	
<p>6. E. įrodymai: a) Tarybos sprendimas dėl derybų dėl ES ir JAV susitarimo dėl tarpvalstybinės prieigos prie elektroninių įrodymų pradžios; b) Tarybos sprendimas, kuriuo suteikiami įgaliojimai dalyvauti derybose dėl Budapešto konvencijos Antrojo papildomo protokolo. - Priėmimas</p> <p>E-evidence: a) Council Decision on the opening of negotiations for EU-US agreement on cross-border access to e-evidence b) Council Decision authorising the participation in the negotiations on a second</p>	<p>2019 m. vasario 5 d. Komisija priėmė dvi rekomendacijas dėl Tarybos sprendimų, įskaitant jų papildymus dėl derybinių nurodymų tarpvalstybinės prieigos prie e. įrodymų klausimu:</p> <p>a) dėl derybų su JAV pradžios ir b) dėl dalyvavimo Europos Taryboje vykstančiose derybose dėl Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų (CETS Nr. 185) Antrojo papildomo protokolo.</p> <p>Rekomendacija dėl Tarybos sprendimo dėl įgaliojimų pradėti derybas su JAV siekiama suteikti įgaliojimus Komisijai pradėti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų derybas, siekiant sudaryti transatlantinį susitarimą dėl tarpvalstybinės prieigos prie elektroninių įrodymų vykdant teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose.</p> <p>ES ir JAV susitarimas prisidėtų prie ES pasiūlymų dėl elektroninių įrodymų paketo (Reglamento dėl Europos elektroninių įrodymų baudžiamosiose bylose pateikimo ir saugojimo orderių ir Direktyvos, kuria nustatomos teisinių atstovų skyrimo įrodymams baudžiamosiose bylose rinkti suderintos taisyklės) tikslo ir veiksmingumo, visų pirma dėl turinio duomenų, kuriuos JAV paslaugų teikėjai saugo Jungtinėse Amerikos Valstijose. Jis sudarytų galimybę tiesiogiai bendradarbiauti su paslaugų teikėju sukurdamas veiksmingesnę teisinę sistemą teisminėms institucijoms, nes šiuo metu ES specialistai, norėdami gauti turinio duomenis pagal savitarpio teisinės pagalbos prašymus, susiduria su sunkumais. Taip pat Susitarimas prisidėtų sprendžiant įstatymų kolizijos klausimus,</p>	<p>Lietuva pritaria parengtiems Rekomendacijų dėl Tarybos sprendimų dėl įgaliojimų pradėti derybas su JAV bei dalyvavimo derybose dėl Budapešto antrojo papildomo protokolo. Manome, kad parengtas dokumentų tekstas atspindi valstybių narių pozicijas bei padės sėkmingai dalyvauti bei siekti, kad minėti tarptautiniai dokumentai, kurie labai svarbūs siekiant gauti elektroninius įrodymus baudžiamajame procese, atitiktų visos Europos Sąjungos interesus ir teisinę bazę.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESME	LIETUVOS POZICIJA
<p><i>additional protocol to the Budapest Convention</i> - <i>Adoption</i></p>	<p>kai paslaugų teikėjai susiduria prieštaraujančiais teisiniais įsipareigojimais vykdant kitų šalių institucijų nurodymus.</p> <p>Rekomendacija dėl Tarybos sprendimo dėl dalyvavimo Europos Taryboje vykstančiose derybose dėl Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų (CETS Nr. 185) Antrojo papildomo protokolo, siekiama gauti įgaliojimus Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vardu dalyvauti derybose dėl Antrojo papildomo protokolo, priimti derybinius nurodymus ir paskirti Komisiją derybininke pagal pridedamą derybinių nurodymų projektą.</p> <p>Kaip nurodo Komisija, Sąjunga naudojasi išimtinę kompetencija tarptautiniams susitarimams sudaryti, jei jų sudarymas gali daryti poveikį bendroms taisyklėms ar pakeisti jų taikymo sritį (SESV 3 straipsnio 2 dalis). Europos Sąjunga priėmė bendras taisykles, kurios didžiąja dalimi sutampa su numatytais svarstomais Antrojo papildomo protokolo elementais. Išorės lygmeniu Europos Sąjunga yra sudariusi dvišalių Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimų, pavyzdžiui, ES ir Jungtinių Amerikos Valstijų bei ES ir Japonijos susitarimus dėl savitarpio teisinės pagalbos. Šiuo atžvilgiu taip pat svarbūs 2018 m. balandžio mėn. Komisijos pasiūlymai dėl tarpvalstybinės prieigos prie elektroninių įrodymų.</p> <p>Diskusijų dėl šių dokumentų metu buvo patikslinti teisiniai pagrindai, įtraukiant SESV sutarties 16 ir 82 (1) straipsnius; pateikiamos papildomos nuorodos į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintus principus; įtrauktos naujos konstatuojamos dalys, skirtos nustatyti Didžiosios Britanijos, Airijos ir Danijos vaidmenį šiame procese; Sprendimuose nustatoma aiškesnė konsultavimosi su COPEN darbo grupe bei atsiskaitymo Tarybai tvarka; Derybiniuose įgaliojimuose įtraukiama nauja dalis „Derybų procedūra“, kurioje detalizuojama pasirengimo deryboms ir atsiskaitymo po jų tvarka, bei kiti patikslinimai.</p>	

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>Ministrai Taryboje kviečiami pritarti parengtiems dokumentų tekstams.</p>	
<p>7. Duomenų saugojimas. Išvados dėl duomenų saugojimo kovos su nusikalstamumu tikslu - Priėmimas</p> <p><i>Data Retention: Conclusions on Retention of Data for the purpose of Fighting Crime - Adoption</i></p>	<p>Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau - ESTT) 2016 m. sprendime Tele2 ir kt. byloje (sujungtos bylos C-203/15 ir C-698/15) nusprendė, kad Direktyvos 2002/58 nuostatas reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose kovos su nusikalstamumu tikslais numatyta pareiga bendrai nediferencijuojant saugoti visus su visais abonentais ir registruotais naudotojais susijusius srauto ir vietos nustatymo duomenis, perduodamus bet kokia elektroninio ryšio priemone. ESTT taip pat nusprendė, kad Direktyvos 2002/58 nuostatas reikia aiškinti taip, kad ji draudžia nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius srauto ir vietos nustatymo duomenų apsaugą ir saugumą, ypač kompetentingų nacionalinių institucijų prieigą prie saugomų duomenų, jeigu tokia prieiga neapribojama, kovojant su nusikalstamumu, tik kovos su sunkiais nusikaltimais tikslais, jai netaikoma išankstinė teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos kontrolės ir nereikalaujama, kad nagrinėjami duomenys būtų saugomi ES.</p> <p>Valstybės narės šiuo metu analizuoja ESTT sprendimus, jų įtaką nacionalinei teisei ir ieško galimų sprendimo būdų. Iki šiol nėra aiškumo, ką valstybės narės ir ES konkrečiai turėtų daryti, siekdamos suderinti teisės aktus su ESTT aiškinimu, taip pat išsaugoti galimybes efektyviai kovoti su nusikalstamumu. Teisingumo ministrai klausimą aptaria Tarybose ir pabrėžia sprendimų būtinumą, tačiau ne visi ministrai reikalauja, kad būtų ES teisės aktas duomenų saugojimui. Komisija buvo pažadėjusi parengti gaires dėl to, kaip reikėtų atsižvelgti į ESTT sprendimą Tele2 byloje, tačiau pastaruoju metu Komisija pažymėjo, jog dabar rengti studiją netikslinga, tai jau turėtų daryti nauja Komisija.</p> <p>Siūlomų Tarybos išvadų esmė:</p>	<p>Svarbu, kad būtų tęsiamas darbas ieškant galimų sprendimų dėl duomenų saugojimo atsižvelgiant į ESTT praktiką.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, kad duomenų saugojimas yra labai svarbus teisėsaugos institucijų darbe joms kovojant su nusikalstamumu, ES lygiu jam turime skirti kuo daugiau dėmesio ir stengtis kaip įmanoma greičiau rasti sprendimus. Situacijos neapibrėžtumas gali neigiamai atsiliiepti tiek teisėsaugos institucijų darbui, tiek ir žmogaus teisių ir laisvių apsaugai.</p> <p>Palaikome pirmininkaujančios valstybės siūlymą kreiptis į Komisiją dėl informacijos surinkimo, konsultacijų ir išsamios studijos parengimo, kurioje turi būti įvertinta bendrojo (<i>general</i>), tikslinio (<i>targeted</i>) ir apriboto (<i>restricted</i>) duomenų saugojimo koncepcija ir tikslinės prieigos (<i>targeted access</i>) prie saugomų duomenų koncepcija, taip pat ištirta, kokie saugikliai galėtų sušvelninti poveikį pagrindinėms teisėms ir laisvėms, kartu užtikrinant teisėsaugos institucijų atliekamų tyrimų efektyvumą. <u>Norime paraginti Komisiją imtis aktyvesnių veiksmų</u> ir manome, kad Komisijos atliktos studijos pagrindu galima būtų svarstyti dėl bendro ES instrumento, kuris leistų užtikrinti vienodų taisyklių taikymą ES bei leistų vieningai išspręsti ESTT iškeltus uždavinius dėl duomenų saugojimo taisyklių.</p> <p>Taip pat pritariame, kad toliau būtų tęsiamas FoP Dapix (duomenų saugojimas) darbo grupės darbas.</p>

SVARSTOMI KLAUSIMAI	KLAUSIMO ESMĖ	LIETUVOS POZICIJA
	<p>Duomenų saugojimas yra esminė priemonė teisėsaugos institucijoms tiriant sunkius nusikaltimus, įskaitant terorizmą ir kibernetinius nusikaltimus. Kartu turi būti užtikrinama pagrindinių teisių ir laisvių, numatytų Chartijoje, apsauga ir laikomasi tikslo apribojimo, būtinumo ir proporcingumo principų. Teisėkūros priemonėmis (įskaitant būsimą e. privatumo reglamentą), turi būti išlaikytos teisinės galimybės saugoti duomenis, atitinkančios Chartijos reikalavimus ir ESTT aiškinimą.</p> <p>Siūloma:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Tęsti darbą FoP DAPIX duomenų saugojimo grupės formate. 2. Kreiptis į Komisiją, kad ji: <ul style="list-style-type: none"> - rinktų informaciją apie valstybių narių kompetentingų institucijų poreikius gauti duomenis, kurie būtini efektyviai kovojant su nusikaltimais, įskaitant terorizmą; - surengtų tikslines konsultacijas su suinteresuotais subjektais ir teiktų informaciją apie tai FoP DAPIX darbo grupei; - atsižvelgdama į konsultacijas, parengtų išsamią studiją (tyrimą) pagal SESV 241 str. dėl duomenų saugojimo galimų sprendimų, įskaitant svarstymus dėl galimos būsimos teisėkūros iniciatyvos. Konsultacijomis ir studijoje taip pat turi būti įvertinta besivystanti ESTT ir nacionalinių teismų praktika bei Tarybos pozicija. Studijoje taip pat turi būti įvertinta bendrojo (<i>general</i>), tikslinio (<i>targeted</i>) ir apriboto (<i>restricted</i>) duomenų saugojimo koncepcija ir tikslinės prieigos (<i>targeted access</i>) prie saugomų duomenų koncepcija, taip pat ištirta, kokie saugikliai galėtų sušvelninti poveikį pagrindinėms teisėms ir laisvėms, kartu užtikrinant tyrimų efektyvumą. Komisija kviečiama informuoti apie atliktus veiksmus iki 2019 m. pabaigos. 	

Teisingumo ministras
Elvinas Jankevičius
2019 04 03